

פרק נו.

הסגרה.

פקודה הבאה לחקן את החוק בנידון הסגרת פושעים.

[1 בדלמבר, 1926]

פרק נו.
פקודות
מס' 44 לש' 1926
מס' 26 לש' 1927
מס' 30 לש' 1934
ל' מיום 10.12.32

הסם הקצר

1. פקודה זו תקרא פקודת ההסגרה.

2. בפקודה זאת יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם פירוש
נין הכתוב יחייב פירוש אחר —

„נאשם” כולל אדם שנתחייב בדין עפ”י חוקי חו”ל על המראת בית
המשפט ;

„חיוב בדין” ו„אדם שנתחייב בדין” אין בכללם ואין במשמעותם חיוב בדין
שעפ”י חוקי חו”ל הוא חיוב בדין על המראת בית המשפט ;

„בא כוח דיפלומטי של מדינה נכריה” כולל כל אדם שהוכר מטעם
הנציב העליון כקונסול כללי, כקונסול, כסגן קונסול או כמנהל
עניגי הממשלה של כל מושבה, או ארץ חסות או ארץ מנדט של
אותה מדינה נכריה ;

„פשע ברהסגרה” פירושו פשע אשר לפי חוק פלשתינה (א”י) היו
נעשים עליו אילו נעשה בפלשתינה (א”י) ואילו היה אחד הפשעים
המפורטים בתוספת הראשונה לפקודה זאת, יהא מה שיהא השם
שניתן לו בחוק פלשתינה (א”י) ;

„פושע־פליט” פירושו מי שנאשם או נתחייב בדין על פשע ברהסגרה
שנעשה בתוך אזור שפוטה של מדינה נכריה והוא נמצא, או
חושדים בו שהוא נמצא, בפלשתינה (א”י) או בדרך לפלשתינה
(א”י) ;

„פושע־פליט מארץ נכריה“ פירושו פושע פליט שנאשם או שנתחייב
בדין על פשע ברהסגרה שעשהו בתוך אזור שפוטה של אותה ארץ ;

„שופט שלום“ פירושו כל שופט בגדר סעיף 2 מפקודת הפרוצידורה
הפלילית (שפיטה עפ"י כתב האשמה) ;

פרק לו.

„כתב־הרשאה“, כשהמדובר הוא בענין מדינה נכריה, כולל כל מסמך
משפטי המרשה לעצור אדם שנאשם או שנתחייב בדין על פשע.

3. לתכלית פקודה זו, כל מושבה של מדינה נכריה, כל ארץ מנדט
וכל חלק בלתי נפרד של מדינה נכריה וכל ספינה של אותה מדינה, יהיו נחשבים
ככפופים לשפוטה של אותה מדינה נכריה וכחלק ממנה.

מדינה נכריה כוללת
את מושבותיה

4. (1) יכול הנציב העליון להודיע בצו שכל פשע המפורט באותו צו
ואיננו כלול בתוספת הראשונה לפקודה זו, יחשב כחלק מן התוספת, או שכל
פשע המפורט בתוספת הראשונה או שהוסיפוהו לאותה תוספת יחדל להיות כלול בה.

פירוש התוספת
הראשונה ושנויה
מס' 30 לט' 1934

(2) השאלה אם איזה פשע, שביחס אליו הוגשה בקשה להסגרת
פושע־פליט, נכלל בעברות המפורטות בתוספת הראשונה, תיושב עפ"י החוק
הנוהג בפלשתינה (א"י) בזמן העשות הפשע האמור.

5. (1) אם נחתם הסכם בין הוד מלכותו ובין כל מדינה נכריה בנידון
הסגרת פושעים פליטים מפלשתינה (א"י) לתוך אדמתה של אותה מדינה נכריה,
יכול הנציב העליון להורות במנשר שפקודה זו תחול על אותה מדינה נכריה:

הפקודה תחול על
הסכמים שנעשו
ע"י ממשלת המנדט

בתנאי שאם קיים הסכם בין הוד מלכותו ובין מדינה נכריה לשם הסגרת
פושעים־פליטים מהממלכה המאוחדת לאותה מדינה נכריה, יכול הנציב העליון
להוציא מנשר * המטיל פקודה זו על אותה מדינה נכריה כאילו היה זה הסכם
בין הוד מלכותו ובין אותה מדינה נכריה לשם הסגרת פושעים־פליטים מפלשתינה
(א"י) לאותה מדינה.

מס' 30 לט' 1934

(2) כל מנשר כזה יפורסם בעתון הרשמי ולא ישאר בתקפו
לתקופה ארוכה יותר מתקופת ההסכם.

מס' 26 לט' 1927

(3) יכול הנציב העליון באותו מנשר או במנשר אחר שיפורסם
לאחריו, להגביל את השמוש בפקודה זו או לשעבד את הפקודה לתנאים, לסייגים
וליוצאים מן הכלל ככל אשר ימצא לנחוץ.

* עיין „מראי מקומות“ בסוף הכרך.

(4) מנשר ישמש הוכחה מכרעת שההסכם הנזכר בו ממלא אחרי דרישות הפקודה הזאת וכי פקודה זו יפה כוחה לגבי המדינה הנכריה הנזכרת במנשר; ואין לחלוק על תקפו של מנשר זה בשום מ"מ משפטי.

6. (1) ההסכמים המנויים בתוספת השניה לפקודה זו רואין אותם כאילו נעשו בני-תוקף ע"י מנשר עפ"י הפקודה הזאת וכאילו יפה כחם להרשות כל פעולה שנעשתה בהתאם להם מאז חתמו הצדדים על כל הסכם מן ההסכמים.

(2) למרות כל האמור בפקודה זאת, הרי כל הסגרה בהתאם להסכמים הנ"ל ולכל תקון שיעשה בהם מזמן לזמן, תהא כפופה להוראות ההסכם שלפיו נדרשת ההסגרה, הן בנוגע לגבולות שבהם יש להסכים להסגרה והן בנוגע לפרור-צידורה שיש לנהוג על פיה בקשר עם אותה הסגרה, אלא שעם כל זה יש לקיים את ההגבלות המפורטות בסעיף 7.

הגבלות בהסגרת
פושעים-פליטים

7. ההגבלות דלקמן תחולנה על הסגרת פושעים פליטים: —

(א) לא יסגירו פושע-פליט אם העברה שבגללה נדרשת ההסגרה היא עברה בעלת אופי מדיני, או אם מוכיח הפושע הפליט כדי הנחת דעתו של בית המשפט שלפניו הובא על יסוד כתב „הביאס קורפוס“ או אם הוכיח לנציב העליון כי על צד האמת באה הדרישה להסגרתו במטרה לשפטו או להענישו על עברה בעלת אופי מדיני;

(ב) לא יסגירו פושע-פליט למדינה נכריה אלא אם כן נקבעה בחוק של אותה מדינה או בהסכם הוראה האומרת כי עד שלא יוחזר אותו פושע לפלשתינה (א"י) או עד שלא תנתן לו האפשרות לחזור אליה, אין לעצרו או לשפטו באותה מדינה נכריה על עברה שעבר קודם להסגרתו והיא איננה פשע ההסגרה שהזכח ע"י העובדות המשמשות נימוק להסגרה;

(ג) פושע-פליט שנאשם בפלשתינה (א"י) באינו עברה, ואותה עברה אינה זו שבנוגע אליה דורשים את הסגרתו, או הנושא את ענשו עפ"י פסק דין מחייב בפלשתינה (א"י), לא יוסגר אלא לאחר צאתו לחפשי, אם מתוך שזכוהו בדין או מתוך שכלו ימי ענשו או בדרך אחרת;

(ד) לא יסגירן פושע־פליט בטרם עברו חמשה עשר יום למן היום שהושם במאסר על מנת להסגירו.

8. כשפקודה זו חלה על מדינה נכריה, הרי כל פושע־פליט מאותה מדינה הנמצא, או שחושדים בו שהוא נמצא, בכל חלק מפלשתינה (א"י), יהא צפוי לתפישה ולהסגרה באופן המותנה בפקודה זו, בין שהפשע שבגללו נדרשת ההסגרה נעשה קודם שניתן תוקף לפקודה זו ובין שנעשה לאחר כך, בין שיש לבית משפט בפלשתינה (א"י) שפוט מקביל על אותו פשע ובין שאין לבית משפט בפלשתינה (א"י) שפוט מקביל על אותו פשע.

פושע צפוי להסגרה

9. (1) דרישה להסגרת פושע־פליט מאיוז מדינה נכריה הנמצא בפלשתינה (א"י) או שחושדים בו שהוא נמצא בה, תוגש לנציב העליון על ידי איש שהוכר מטעם הנציב העליון כבא כח דיפלומטי של אותה מדינה נכריה ;

צו מאת הנציב העליון לתת כתב הרשאה אם אין הפשע בעל אופי מדיני

(2) יכול הנציב העליון בצו שיוציא בחתימת ידו להודיע לשופט את דבר הדרישה הזאת ולדרוש ממנו שיוציא כתב הרשאה לתפישת הפושע הפליט.

(3) אם סבור הנציב העליון שהעברה היא עברה מדינית יוכל, אם ימצא לנכון, לסרב ליתן צו כזה, וכן יוכל תמיד לתת צו לשחרר ממשמר פושע־פליט שנאשם או שנתחייב בדין על עברה ממין זה.

10. (1) כתב הרשאה לתפישת פושע־פליט, אחד נאשם ואחד שיצא חייב בדין, הנמצא בפלשתינה (א"י) או שחושדים בו שהוא נמצא בה או בדרך אליה, יותן ע"י שופט —

מתן כתב הרשאה ע"י שופט

(א) על יסוד קבלת הצו האמור לעיל מאת הנציב העליון ועל יסוד עדות אשר לפי דעתו היתה מצדיקה את מתן כתב ההרשאה אילו נעשה הפשע בפלשתינה (א"י) או אילו יצא הפושע חייב בדין בפלשתינה (א"י) ; וכן

(ב) על יסוד אותה האשמה או קובלנא ועל יסוד אותה עדות או לאחר אותו מו"מ משפטי אשר, לדעת השופט הנותן את כתב ההרשאה, היו מצדיקים את מתן כתב ההרשאה אילו נעשה הפשע בפלשתינה (א"י) או אילו יצא הפושע חייב בדין בפלשתינה (א"י).

(2) כל שופט הנותן כתב הרשאה עפ"י סעיף זה בלא צו מאת הנציב העליון חייב לשלוח מיד לנציב העליון דין וחשבון על דבר כתב ההרשאה

ולצרף לדו"ח את העדות ואת כתב ההאשמה או הקובלנא או העתקות מקוימות מכל אלה, ויכול הנציב העליון, אם ימצא לנכון, לצוות לבטל את כתב ההרשאה ולשחרר את האיש אשר נתפש בכח כתב ההרשאה.

(3) פושע־פליט שנתפש בתוקף כתב הרשאה שניתן בלא צו מאת הנציב העליון ישוחרר ע"י השופט, בלתי אם קבל מאת הנציב העליון, בתוך מועד מסוים שיקבע השופט בהתחשב עם מסבות הענין, צו המודיע לו שהוגשה דרישה להסגרתו של אותו פושע.

11. (1) פושע־פליט שנאסר בתוקף כתב הרשאה, יובא בפני שופט בית משפט מחוזי שידון במשפט באותו אופן וככל האפשר באותה מדת השפוט ובאותן הסמכויות כאילו היה שופט שבפניו הובא האסיר כשהוא נאשם בעברה שעבר בפלשתינה (א"י) והנשפוט עפ"י כתב האשמה.

ברור הדין וקבלת עדות בדבר האופי המדיני של העברה, וכו'.

(2) על השופט לקבל כל עדות שתובא לפניו כדי להוכיח שהפשע אשר בגללו נאשם האסיר או שלפי הטענה נתחייב עליו בדין הוא עברה בעלת אופי מדיני או שאיננו פשע בריהסגרה.

12. (1) פושע־פליט שנאשם בפשע בריהסגרה ימסור אותו השופט לבית הסוהר, אם כתב ההרשאה של המדינה הנכריה המרשה לאסור אותו פושע אומת כהלכה ואם הובאו עדויות שהיו מצדיקות, בהתאם לחוק פלשתינה (א"י) ובהתחשב עם הוראות פקודה זו, את מסירת האסיר לדין אילו עשה את הפשע שהוא נאשם בו בפלשתינה (א"י), ואם אין הדבר כן יצוה השופט לשחררו.

מסירה למאסר או שחרור ממאסר

(2) פושע־פליט שלפי הטענה נתחייב בדין בגלל פשע בריהסגרה, ימסרוהו השופט למאסר אם הובאו אותן העדויות שבהתאם לחוק פלשתינה (א"י) ובהתחשב עם הוראות פקודה זו, יש בהן כדי להוכיח שהאסיר נתחייב בדין על פשע כזה, ואם אין הדבר כן יצוה השופט לשחררו.

(3) שופט המוסר עבריין כזה למאסר, ימסרוהו לבית סוהר או למשמר בטוח אחר בפלשתינה (א"י), ושם ישב עד שיתן הנציב העליון צו להסגירו, ועל השופט לשלוח מיד לנציב העליון תעודה על דבר המסירה למאסר ודו"ח על הענין בצורה שימצא לנכון.

13. (1) שופט המוסר פושע־פליט לבית הסוהר יודיע לאותו פושע כי לא יסגירוהו אלא כעבור אותו מועד שיקבע הנציב העליון ושלא יהא פחות מחמשה־עשר יום, וכי יש לו רשות לפנות בבקשה, הביאס קורפוס (Habeas Corpus).

הסגרת פושע־פליט למדינה נכריה עפ"י צו מאת הנציב העליון